

svarende i de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som disse lande indgår.

Den eksisterende dansk-polske dobbeltbeskatningsoverenskomst indeholder endvidere bestemmelser om transport ad indre vandveje og om transport ad jernbane eller landevej. Disse bestemmelser er udeladt i den nye overenskomst, og indkomst fra sådan virksomhed vil blive beskattet efter de regler, der gælder for beskatning af erhvervsindkomst.

Artikel 9. Indbyrdes forbundne foretagender.

Artiklen knæsetter det såkaldte »arm's length«-princip for transaktioner mellem forbundne foretagender. Herved forstås, at hvis forbundne foretagender som f.eks. et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden handler med hinanden på andre vilkår end de, der ville gælde i et frit marked, kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, således at indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis selskaberne havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Artikel 10. Udbytte.

Udbytter kan efter bestemmelserne i stk. 1 beskattes i modtagerens bopælsstat. Udbytte kan efter stk. 2 også beskattes i kildestaten, men hvis den retmæssige ejer af udbytte er hjemmehørende i den anden stat, gælder følgende begrænsninger på kildestatens beskatningsret:

Kildestaten kan ikke beskatte udbytte betalt af et datterselskab til et moderselskab, hvis moderselskabet ejer mindst 25 pct. af kapitalen i datterselskabet i en periode på mindst et år, og udbyttet udloddes inden for den periode, hvor moderselskabet ejer aktier i datterselskabet som anført. Dette svarer til bestemmelserne i EU's moder/datterselskabsdirektiv.

Kildestaten kan højst beskatte udbytte med 5 pct., hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse eller lignende institution, som er skattemæssigt godkendt i den anden stat. I alle andre tilfælde kan kildestaten højst beskatte med 15 pct.

Efter den eksisterende dansk-polske dobbeltbeskatningsoverenskomst kan kildestaten beskatte udbytte med 5 pct. i moder/datterselskabsforhold og med 15 pct. i alle andre tilfælde.

Udtrykket »udbytte« er defineret i stk. 3.

Hvis udbytte indgår i indkomsten i et fast driftssted i kildestaten, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted, skal sådanne udbytte efter stk. 4 beskattes som indkomst ved erhvervs-mæssig virksomhed efter bestemmelserne i artikel 7.

En stat kan efter bestemmelserne i stk. 5 ikke beskatte et selskab i den anden stat af udloddet eller ikke-udloddet fortjeneste under henvisning til, at den underliggende indkomst er indtjent i den førstnævnte stat. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat naturligvis beskattes af sin del af udbyttet.

Endelig er der i stk. 6 fastsat nogle tidsfrister for tilbagebetaling af for meget betalt udbytteskat. Ansøgning skal indgives inden tre år, og tilbagebetaling skal som hovedregel ske inden seks måneder derefter.

Artikel 11. Renter.

Renter kan efter stk. 1 og 2 beskattes i kildestaten med op til 5 pct., hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden stat. Renter kan efter den eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomst kun beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende. Danmark har som led i en samlet løsning, hvor kildeskattesatserne for udbytte og royalties ned sættes, accepteret en kildeskat på 5 pct. for renter. Efter OECD-modellen kan kildestaten beskatte renter med 10 pct.

Der er dog i den nye overenskomst en række tilfælde, hvor kildestaten ikke kan beskatte renter, jfr. stk. 3. Dette gælder, når lån er ydet, sikret garanteret af en finansiel institution, som ejes eller kontrolleres af en kontraherende stat. Renter af eksempelvis danske eksportkreditlån eller af lån fra Investeringsfonden for Østlandene vil således ikke kunne beskattes i Polen.

Endvidere er renter i forbindelse med salg af industrielt, kommercielt og videnskabeligt udstyr på kredit fritaget for beskatning i kildestaten. Det samme gælder renter af statsobligationer o. l. samt renter af lån ydet direkte af en af de to stater.

Danmark har ikke intern hjemmel til at beskatte renter, der betales til en udenlandsk bank. Baggrunden herfor er en formodning om, at en udenlandsk långiver under alle omstændigheder vil beregne sig en rente på et vist niveau. Pålægger kildestaten en renteskat, vil långiveren indkalkulere denne i den rente, han vil forlange af låntageren, og nettoresultatet vil være et forhøjet renteniveau for kildestatens erhvervs-liv.

Begrebet »renter« defineres i stk. 4, mens stk. 5 gentager princippet fra artikel 10, stk. 4, således at renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast driftssted, beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7. Stk. 6 fastsætter, hvornår renter skal anses for at hidrøre fra en af de to stater, mens stk. 7 gentager det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.